

knize uvedl: „Ten nejzazší původ momentu hybnosti sluneční soustavy nám zůstává dosud skrytý.“

Dalším problémem mlhovinové hypotézy je tvorba plynných planet. Podle této teorie, když se plyn smršťoval a vznikly tak planety, mladé Slunce by mělo projít takzvanou fází T-Tauri. V této době by Slunce bylo silným zdrojem slunečního větru, mnohem intenzivnějšího než v současnosti. Tento sluneční vítr by vypudil přebytečný plyn a prach ven ze stále se formující sluneční soustavy, takže by už nezbylo dost lehkých plynů k vytvoření Jupiteru a dalších tří obřích plynných planet. Proto by zůstaly tyto čtyři plynné planety menší, než je nalézáme dnes.

Postdarwinovský svět astronomie byl svědkem nastolování četných teorií o původu. Zahrnují sérii historek „tak nějak“ o naturalistickém původu vesmíru, galaxií, hvězd i dalších struktur v kosmu, chemické evoluci prvků z vodíku a hélia i o původu Země spolu se zbytkem Sluneční soustavy. I když se Darwin ve svých spisech nezabýval astronomií (ačkoli jeho syn George byl na sklonku 19. století významným astronomem), jeho odkaz vylučující Boha na poli astronomie přezívá.

Osudová trhlina modelu kosmické evoluce velkým třeskem spočívá v tom, že je založena na neověřitelných předpokladech, v první řadě na kosmologickém principu. Následně jsou pak klíčové důkazy vysvětlovány „neznámými“, které nemohou být experimentálně ověřeny. A protože Velký třesk je zcela mimo naše obvyklé koncepty experimentální vědy, nezbyvá než mu pouze věřit. Máme jen jeden vesmír, a proto nemůžeme modely tohoto vesmíru testovat porovnáváním s jinými vesmíry. To je Achillova pata kosmologie. Faktem zůstává, že nemůžeme určit historii vesmíru z modelu, který nemůže být nezávisle testován.

Kosmologie velkého třesku může být potvrzována jen v myslích těch, kteří se pro ni rozhodli už předem. Rozhodli se pro víru v to, že před miliardami let vesmír stvořil sám sebe *ex nihilo*. Všechny důkazy však svědčí pro víru v biblické Stvoření vesmíru!

Přednášky • Besedy • Online
konzultace • Webináře

kreacionismus@email.cz

Pro více informací navštivte web kreacionismus.cz. Zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky týkající se vztahu člověka ke stvoření, k Bohu, Bibli, a také proč není biblická víra slučitelná s materialistickým světonázorem, představovaným tzv. evoluční teorií.

Zdrojem textu letáku je 7. kapitola z knihy *Vyvrácení evoluce* od Jonathana Sarfatiho z *Creation Ministries International*.

Redakční úprava: *Pavel Akrman*, kreacionismus.cz

DISTRIBUTOR:

JAK VZNIKL
VESMÍR

<https://kreacionismus.cz>

Mezi lidmi je rozšířena mylná víra, že evoluce se týká pouze biologie. Ale první nájezdy evolučního myšlení se objevily už řadu let před publikací Darwinovy knihy *O původu druhů*, a to v geologii. Evoluce není jen o tvorech podobných opicím, které se promění v člověka. Evoluce je filozofie, která se snaží vysvětlit bez Boha úplně všechno.

A tak je kromě biologických a geologických věd do značné míry ovlivněna Darwinovou evoluční teorií i moderní *astronomie*. Odmítání uznat Boží existenci i Jeho roli ve vesmíru vede ke změnám výkladu původu mnoha astronomických událostí.

Teorie velkého třesku

Současně vládne mezi evolučními kosmology teorie velkého třesku. Ta v podstatě říká: NIC vybuchlo a nastalo VŠECHNO. Tento všeobecně přijímaný model prý dokonale zobrazuje historii vesmíru.

Evoluční příručka „*Učení o evoluci*“ na straně 52 uvádí:

Původ vesmíru zůstává jedním z největších otazníků vědy. Teorie velkého třesku staví jeho vznik před 10 až 20 miliardami let, kdy vesmír začal v horkém hustém stavu; od té doby se podle této teorie vesmír stále rozpíná.

V raných dějinách vesmíru se hmota, především lehké atomy vodíku a hélia, shlukovala gravitační přitažlivostí a vytvořila nespočet bilionů hvězd. Miliardy galaxií, z nichž každá je gravitačně vázána shlukem miliard hvězd, nyní tvoří většinu viditelné hmoty ve vesmíru.

Hvězdy produkují energii z jaderných reakcí, zejména fúzí vodíku za vzniku helia. Tyto a další procesy vedly ke vzniku dalších prvků.

Nejprve bychom si měli všimnout, že autoři i ze svého pohledu připouštějí *počátek* vesmíru. Ve spojení s uznávaným principem „vše, co má počátek, má i svou příčinu“, to logicky znamená, že vesmír měl svou příčinu.

Protože teorie velkého třesku zahrnuje počátek vesmíru, má svou podporu i mezi mnohými křesťany. Nicméně jiní křesťané na základě biblického učení zase velký třesk odmítají.

Velký třesk učí, že Slunce a mnoho dalších hvězd vzniklo dříve než Země, zatímco Genesis učí, že byly stvořeny čtvrtého dne, tedy až po Zemi, a to jen před asi 6 000 lety, nikoli před 10–20 miliardami let. Velký třesk s sebou také nese miliony let umírání, nemoci a bolesti ještě před Adamovým hříchem, což je pro biblické křesťany nepřijatelné. Teorie velkého třesku má také celou řadu vědeckých problémů, a odmítají ji i někteří sekulární astronomové.

Vědecké problémy

Ačkoli evolucionisté uvádějí přechod od velkého třesku k formování galaxií a hvězd celkem jednoduše, není to tak snadné. Dr James Trefil,

profesor fyziky na George Mason University ve Virginii, sice přijímá model velkého třesku, ale uznává, že má zásadní problémy:

Galaxie by ve vesmíru neměly vůbec existovat, a pokud ano, tak by neměly být seskupeny dohromady tak, jak jsou nyní.

A dále pokračuje:

Problém vysvětlení existence galaxií se v kosmologii ukázal jako jeden z nejsvícenějších. Podle všech známých pravidel by tam zkrátka neměly být, a přesto tam jsou. Jen sotva lze vyjádřit hloubku frustrace, kterou tato prostá pravda mezi vědci vyvolává.

Také Dr. John Rankin, kosmolog-kreacionista, ve své diplomové práci matematicky znázornil, že galaxie se po velkém třesku nemohly utvářet.

Stejně tak i tvorba hvězd po domnělém velkém třesku je obrovským problémem. Na to poukazuje astronom-kreacionista prof. Danny Faulkner:

Hvězdy údajně kondenzovaly z obrovských mračen plynu, a přitom se již dlouho vědělo, že mračna se spontánně do sebe nehroubí a netvoří hvězdy – aby se tak stalo, potřebují k tomu nějaký spouštěč. Bylo předloženo mnoho návrhů, jak tento proces zahájit, a téměř všechny takové spuštění vyžadují [např. rázovou vlnou od explodující hvězdy, která způsobí kompresi mračna plynu poblíž]. Toto je starý problém typu „co bylo dřív – kuře nebo vejce“; především ale nemůže popsat původ hvězd.

Jiným problémem je nutné ochlazení mračna plynu, aby došlo ke zhroutení. K tomu je potřeba, aby molekuly vyzářily teplo do prostoru. Ale podle evolučních astrofyziků by měl velký třesk produkovat hlavně vodík a helium, což nejsou prvky vhodné pro vytváření jiných molekul než H₂, které by byly rychle zničeny vlivem ultrafialového záření, a navíc zpravidla potřebují pro svou tvorbu prachová zrna – a ta zase požadují těžší prvky. Jenže těžší prvky podle teorie vyžadují již existující hvězdy. A tato nutnost, aby hvězdy produkovaly hvězdy, tu opět nastoluje problém typu „kuře nebo vejce“.

Abraham Loeb z Harvard Centra pro astrofyziku říká: „Pravda je taková, že proces formování hvězd nechápeme ani na té základní úrovni.“

Neověřitelné předpoklady

Velký třesk je ve skutečnosti založen na nevědeckém předpokladu, který se nazývá kosmologický princip. Ten říká, že pozorovatelem viděný obraz vesmíru nezávisí ani na směru, kterým se dívá, ani na

Sekulární fyzik D. Rowland,
Journal of Physics & Astronomy, březen 2020:

„**Závěrečný argument: Velký třesk se nikdy neudál.**“

místě, odkud se dívá. To znamená, že Země není ničím výjimečná. Nicméně k velkému třesku existují alternativy, které tento předpoklad odmítají. Jedna z takových alternativ byla navržena v knize *Starlight and Time* od Dr. Russella Humphreysa, fyzika působícího v Sandia National Laboratories v Albuquerque v Novém Mexiku. Ten rozvinul novou kosmologii, která využívá stejný teoretický základ jako všechny moderní kosmologie zahrnující velký třesk – totiž Einsteinovu teorii obecné relativity.

To vedlo ke kosmologii, umožňující vznik vesmíru v biblickém časovém rámci, a také dolet světla na Zemi od hvězd vzdálených miliardy světelných let. Toto je přijatelné a funkční řešení nejčastěji uváděného problému ze strany skeptiků, protože obecná relativita ukazuje, že čas se v různých referenčních rámcích s různými gravitačními poli liší. Vesmír tedy mohl být stvořen v referenčním rámci Země za šest obvyklých dní, přičemž světlo mělo v mimozemském referenčním rámci dostatek času na dolet. Nicméně i když se tento model jeví jako velmi dobrý, neměli bychom být ani zde příliš neústupní, stejně jako u všech ostatních vědeckých teorií.

Sluneční soustava

Příručka „*Učení o evoluci*“ na straně 52 dále uvádí:

Slunce, Země a zbytek sluneční soustavy vznikly z mlhovinového mračna prachu a plynu před 4,5 miliardami let.

Jako obvykle, sekulární autoři jsou o událostech proběhlých v minulosti pevně přesvědčeni, ačkoli u toho nebyli. Jenže tato nebulární (mlhovinová) hypotéza má mnoho problémů. Jedna z autorit to shrnula takto: „Mračna jsou příliš horká, příliš magnetická a příliš rychle se otáčejí.“

Jeden zásadní problém si můžeme ukázat na krasobruslaři, který se rychle točí na ledě. Jak bruslaři přitahují paže k sobě, otáčejí se rychleji. Tento účinek je způsoben tím, co fyzici nazývají zákonem zachování momentu hybnosti. Moment hybnosti = *hmotnost x rychlost x vzdálenost od těžiště* a v izolované soustavě vždy zůstává konstantní. Když bruslaři přitáhnou paže, vzdálenost od středu se zmenší, takže se točí rychleji, jinak by moment hybnosti nezástl konstantní.

Při údajném formování našeho slunce z mlhoviny ve vesmíru mělo dojít ke stejnému efektu, kdy se plyny měly stáhnout ke středu, a tak mělo vzniknout Slunce. Toto by však způsobilo velmi rychlé otáčení Slunce. Jenže ve skutečnosti se naše Slunce otáčí velmi pomalu, zatímco planety se kolem Slunce pohybují velmi rychle. A opravdu, přestože Slunce představuje více než 99 % hmotnosti celé Sluneční soustavy, přesto má jen 2 procenta momentu hybnosti. Tento vzorec je v přímém rozporu s předpovídaným vzorcem pro mlhovinovou hypotézu. Evolucionisté se snažili tento problém vyřešit, ale známý expert na Sluneční soustavu, Dr Stuart Ross Taylor ve své poslední